

est, sed nec ad aliquos sacros ordines in vestra Ecclesia proventus, sicut hoc veris approbare potestis iudiciis, et ita se res habet, sicut prædecessori nostrorum recordationis Joanni papæ jamdudum innotuistis : non nobis videtur esse incongruum, sed potius omni sacra et canonica auctoritate fulcitum, more prædecessorum nostrorum sententiam mutando in melius, ut de multis exemplis evidentissimis approbare possumus. Ideo Argrinum pastorem vestrum a vobis unanimiter electum et expetitur vobis canonice præesse concedimus ; quem, sicut dicitis, utique patet inconsiderate fuisse per subreptionem a vobis expulsum : præcipientes ut digna ac competenti illum reverentia recipiatis, atque sicut proprio episcopo obedientes in omnibus existentes, et ejus alloquio et consolatione nostra auctoritate fruamini, ac veluti eo tanto pastore roddito et a vobis recepto in Domino vobiscum congratulemini. Sane quia omnibus Ecclesiis jus intemeratum legemque canonicam inviolabiliter conservare volumus, Ecclesiæ vestræ nequaquam vim inferre debemus, nec aliquod præjudicium imponere quærimus, sed in omnibus canonicam auctoritatem et priscam electionem immutatam esse censemus. Bene valete.

Data ii Kalend. Septembris, per manum Sergii scriniarii sanctæ Romanæ Ecclesiæ, indictione tertia.

EPISTOLA III, ENCYCLICA.

Malacenum episcopum sociosque ejus a Saracenis male habitos commendat.

(Mabill. Vet. Analecta, pag. 428.)

BENEDICTUS servus servorum Dei, omnibus reve-

rentissimis et sanctissimis episcopis seu archiepiscopis, necnon abbatibus atque comitibus, seu iudicibus, verum etiam et universis orthodoxis Christianæ fidei cultoribus.

Sanctitati seu omnium Christianorum religiositatibus notum esse volumus, quia iste præses Malacenus venerabilis episcopus Hierosolymitanæ Ecclesiæ, una cum suis fidelibus a Saracenorum gentibus a sua Ecclesia deprædatus est, et etiam quidam de suis hominibus ab ipsa nefandissima gente Saracenorum occisi sunt, pro eo quod fidem illorum minime celebrare voluerunt. Hic itaque Malacenus reverentissimus episcopus cum ab ipsis Saracenis deprædatus est, a quibusdam Christianis Deum timentibus comparatus est, et alii triginta Christiani, qui cum eo deprædati sunt, ab eisdem Saracenis in custodia retinentur. Unde mandamus ut pro Dei omnipotentis amore, in quantum virtutis Dominus vobis donaverit, adjutorium illis faciatis, et liceat illis quiete absque cujuscunque oppressione salvos pergere, et de civitate in civitatem per vestrum auxilium et adjutorium salvi existant, ut nullus homo eos deprædare, aut aliquod malum facere audeat : sed, pro amore Dei et reverentia beatorum principum apostolorum Petri et Pauli, ad cujus limina isti pervenerunt, benigne eos suscipiatis, et de civitate in civitatem salvos eos transmittite, et hospitium eis præparate. Credimus enim quia omnia, quidquid in eis honorum feceritis, ab ipso creatore omnium Deo vobis retribuetur, et mercedem exinde habebitis

PRIVILEGIUM BENEDICTI PAPÆ.

Huoggi abbati Fuldensi concessum.

(Apud Dronke, codex Diplom. Fuld. pag. 298.)

BENEDICTUS, servus servorum Dei, Huoggi abbati venerabilis monasterii Domini Salvatoris, et per eum in eodem venerabili monasterio successoribusque suis abbatibus in perpetuum.

Summam gerentes sollicitudinem omnium venerabilium locorum quantum ex divino adjutorio possibilitas datur de eorum stabilitate satagere studemus. Hoc namque studio et divina placatur clementia et laus Ecclesiæ Christi procuratur. Nam potiori et nos fiducia pro impetranda venia delictorum æternam pietatem audemus implorare. Et ideo reverentia tua postulavit a nobis, quatenus jam dictum venerabile monasterium Domini Salvatoris a sancto Bonifacio archiepiscopo constructum in loco Boconia erga ripam fluminis Fulda privilegii sedis apostolicæ munimine decoretur, ut sub jurisdictione sanctæ nostræ, cui Deo auctore deservimus, Ecclesiæ constitutum nullius alterius Ecclesiæ jurisdictionibus submitta-

tur. De qua re piis desideriis faventes, hac nostra apostolica auctoritate id quod exposcitur effectui mancipamus, secundum privilegii seriem quod ab antecessore nostro bonæ memoriæ Marino hujus almæ sedis præsule inibi perpetualiter factum nobis ostendere satagisti. Et ideo omnem cujuslibet Ecclesiæ sacerdotem in præfato venerabili monasterio conditionem quamlibet habere et auctoritatem præter sedem apostolicam, et episcopum in cujus diocesi idem venerabile monasterium constructum esse dignoscitur ; cui licentiam concedimus tantum cum opportunitas consecrandi altaris fuerit ; prohibemus ita ut nisi ab abbate monasterii fuerit invitatus, nec missarum ibidem solemnitatem quispiam præsumat omnino celebrare, ut profecto juxta id quod subjectum apostolicæ sedi firmitate privilegii consistit, inconcusse dotatum permaneat locisque ac rebus, tam eis quas moderno tempore tenet vel possidet quam quas

futuris temporibus in jure ipsius monasterii divina pietas voluerit augere ex donis et oblationibus decimisque fidelium, absque ullius personæ contradictione firmitate perpetua perfruatur. Cæterum hoc deliberantes decernimus ut congruis temporibus nostræ sollicitudini ecclesiasticæ intimetur, qualiter religio monastica regulari habitu dirigatur concordiaque convenienti ecclesiastico ritu mancipetur, ne forte, quod absit, sub hujus privilegii obtentu animus gressusque rectitudinis vestræ a norma justitiæ aliquo modo retorqueatur. Et neque regi, neque episcopo cuilibet, vel comiti, vel alii magnæ parvæque personæ licitum sit quam licet vim inferre, sine aliquam controversiam facere in rebus vel familiis ejusdem sæpe dicti venerabilis monasterii. Et auctoritate nostra interdiciamus ut nulla femina inibi ingredi unquam præsumat. Nemo in eodem monasterio venerabili, vel in cæteris ejus locis placitum habeat. Nemo servos vel colonos ad aliquod servitium constringat, illis tantum exceptis personis quibus abbas ad utilitatem suæ necessitatis assensum præbuerit. Eligendi sibi abbatem quando opus fuerit fratres in-

ter se potestatem omnimodis habeant secundum regulam sancti Benedicti sine ullius personæ contradictione. Et tibi, fili dilecte Huoggi, quia te bene eruditum et eloquentem virum esse novimus, verbum Dei prædicare auctoritate sancti Petri, et concedimus et præcipimus. Igitur statuentes apostolica cura decernimus per hujus decreti nostri paginam ut quicumque cujuslibet Ecclesiæ antistites vel quacunque dignitate prædita persona hanc privilegii nostri auctoritatem quam prærogativa principis apostolorum firmamus, temerare præsumpserit, nisi cito resipiscat, anathema sit et iram Dei incurrens, a cætu sanctorum omnium extorris existat, et nihilominus præfati monasterii dignitas a nobis indubia permaneat. Qui autem custos exstiterit, benedictionem et gratiam a Domino consequatur.

Scriptum per manum Leonis scriniarii sanctæ Romanæ Ecclesiæ in mense Maio, indictione 4. Bene valete. Datum quinta decima Kalendarum Junii per manum Anastasii primicerii defensorum sanctæ sedis apostolicæ, imperante domno piissimo Augusto Ludovico a Deo coronato magno imperatore anno.

ANNO DOMINI DCCCXV.

CHRISTOPHORUS

SEDIS APOSTOLICÆ INVASOR.

NOTITIA HISTORICA IN CHRISTOPHORUM.

(Ex Conciliis Mansi:)

Christophorus invasor sedis apostolicæ, pari modo ab invasore Sergio pontificatu dejicitur, quo ille prædecessorem suum Leonem V legitime electum sede sua amoverat. Nam cum septem menses sedem pontificiam tenuisset, dejectus est e sede violenter per Sergium, strictusque vinculis, et in carcerem trusus, per vim inductus vitam et habitum monasticum suscepit.

DIPLOMA CHRISTOPHORI

In confirmationem privilegiorum abbatiæ Corbeiensis in diœcesi Ambianensi.

CHRISTOPHORUS episcopus, servus servorum Dei, universis episcopis Galliarum.

Cum Romanæ sedis pontificem constet omnium Ecclesiarum Christi caput fore, ac si beati Petri apostolorum principis vices agentem, cui Christus ait: *Tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et tibi dabo claves regni cælorum,* nulli cunctandum est quod cunctæ Ecclesiæ paci, saluti et quieti prospicere nos oporteat, præcipue tamen his qui ad nos necessitatis suæ causas deferre voluerint. Unde cognoscat omnium sanctorum Galliæ præsulum charissima fraternitas quod vir venerabilis Franco abbas ex monasterio Corbeis provincis Galliarum, quod est constructum in pago

Ambianensi super fluvium Sommam, adiit nos per venerabilem coepiscopum nostrum Orgarium, petens ut nostræ auctoritatis privilegio præcepta vel edicta eorum et imperatorum antiquis aut modernis temporibus eidem loco concessa firmaremus; necnon privilegia episcoporum, unum a præsule Ambianensi Bertelrido, ad cujus diœcesim locus ipse pertinet, et coepiscopis suis factum, et primitus ædificato suo monasterio datum; aliud longe postea regnante Carolo, ab Hincmaro Rhemensi archiepiscopo et universali concilio episcoporum Galliæ conscriptum; præterea privilegia beatæ memoriæ Benedicti et Nicolai prædecessorum nostrorum, in quibus omnibus statutum est ut præfatum monasterium Cor-